Konsolide METİN

Avrupa Toplulukları Resmi Yayınlar Bürosunun
CONSLEG sistemi tarafından hazırlandı

CONSLEG: 1994L0062 — 18/02/2004

Sayfa sayısı: 22

Avrupa Toplulukları Resmi Yayınlar Bürosu

Bu doküman sadece bir dokümantasyon aracı olarak hazırlanmıştır ve kurumlar bunun içeriğinden sorumlu tutulamaz.

Ambalaj ve ambalaj atıkları hakkında

20 Aralık 1994 tarihli

►B AVRUPA PARLAMENTOSU VE KONSEYİ DİREKTİFİ 94/62/EC

(OJ L 365, 31.12.1994, p. 10)

Değişiklik:

		Resmi Gazete		
		No	Sayfa	Tarih
M1	Avrupa Parlamentosunun ve Konseyinin 29 Eylül 2003 tarih ve 1882/2003 numaralı Yönetmeliği (EC)	L 284	1	31.10.2003
M2	Avrupa Parlamentosunun ve Konseyinin 11 Şubat 2004 tarih ve 2004/12/EC numaralı Direktifi	L 47	26	18.2.2004

▼B
Ambalaj ve ambalaj atıkları hakkında

20 Aralık 1994 tarihli

AVRUPA PARLAMENTOSU VE KONSEYİ DİREKTİFİ 94/62/ EC

AVRUPA PARLAMENTOSU VE AVRUPA BİRLİĞİ KONSEYİ,

Avrupa Topluluğunun kurulduğu Anlaşma ve özeklikle de onun 100a Maddesi ile ilgili olarak,

Komisyonun önerisi ile ilgili olarak[1],

Ekonomik ve Sosyal Komitenin fikri ile ilgili olarak[2] (2),

Anlaşmanın 189b Maddesinde belirtilen prosedüre göre hareket ederek[3] (3),

Ambalajın ve ambalaj atığının yönetimi ile ilgili farklı ulusal tedbirlerin, bir tarafta bu maddelerin çevreye herhangi bir zarar vermemesi veya bu zararın azaltılması ve çevrenin yüksek düzeyde korunması amacıyla ve diğer tarafta da iç piyasanın işlevlerinin sağlanması, ticaretin önündeki engellerin kaldırılması ve Topluluk içindeki rekabetin bozulmasının ve sınırlanmasının önlenmesi amacıyla uyumlu hale getirilmesi gerektiği için;

Ambalaj atığı oluşumunu önlemenin en iyi yolu genel ambalaj miktarını azaltmak olduğu için;

Bu Direktifin hedefleri ile ilgili olarak, çevreyi korumak üzere Üye Devletlerden birinde alınan tedbirlerin diğer Üye Devletin bu Direktifin hedeflerini sağlayabilme becerisini olumsuz etkilememesi şeklindeki genel ilkenin dikkate alınması önemli olduğu için;

Atığın azaltılmasının Avrupa Birliği Anlaşmasında özellikle anılan sürdürülebilir büyüme bakımından şart olduğu için;

Bu Direktifin piyasada bulunan bütün ambalaj türlerini ve bütün ambalaj atıklarını kapsaması gerektiği için; bu nedenle, insani tüketime yönelik sıvılara ait kaplarla ilgili 27 Haziran 1985 tarih ve 85/339/EEC numaralı Konsey Direktifinin[4] iptal edilmesi gerektiği için;

---

[1] OJ No C 263, 12.10.1992, s. 1 ve OJ No C 285, 21. 10. 1993, s. 1.
[2] OJ No C 129, 10.5.1993, s. 18.
[3] Avrupa Parlamentosunun 23 Haziran 1993 tarih ve OJ No C 194, 19. 7 nolu Fikri. 1993, p. 177), Konseyin 4 Mart 1994 tarihli ortak fikri (OJ No C 137, 19.5.1994, p. 65) ve Avrupa Parlamentosunun 4 Mayıs 1994 tarhili kararı (OJ No C 205, 25.7.1994, p. 163). 2 Aralık 1993 tarihinde teyit edildi (OJ No C 342, 20.12.1993, p. 15). Uzlaşma Komitesinin 8 Kasım 1994 tarihli ortak metni.
[4] OJ No L 176, 6.7.1985, p. 18. 91/629/ EEC Direktifi ile değiştirilen Direktif (OJ No L 377, 31.12.1991, p. 48).

Ambalaj sosyal ve ekonomik açıdan hayati işlevlere sahip olduğu ve bu nedenle, ambalajın ve ambalajlı ürünlerin kalitesini ve nakliyesini ilgilendiren diğer yasal şartlar ne olursa olsun, bu Direktifte yer alan tedbirlerin uygulanması gerektiği için;

Atık politikası ile ilgili 7 Mayıs 1990 tarihli Konsey kararında yer alan Topluluğun atık yönetimi stratejisine[5] ve atıklarla ilgili 15 Temmuz 1975 tarihli ve 75/442/EEC numaralı Konsey Direktifine[6] uygun olarak, ambalajın ve ambalaj atığının yönetiminde önceliğin ambalaj atığının önlenmesine verilmesi ve bunun ardından da ambalajın tekrar kullanılması, ambalaj atığının geri dönüştürülmesi veya başka şekillerde geri kazanılması ve böylece bu tür atıkların bertaraf edilen bölümünün azaltılması gibi diğer temel ilkelere uyulması gerektiği için;

Geri kazanma süreçlerinde bilimsel ve teknolojik ilerleme kaydedilene kadar, tekrar kullanma ve geri dönüştürme metotlarının çevresel etki bakımından tercih edilmesi gerektiği için; bu amaçla Üye Devletlerde kullanılmış ambalajın ve/ veya ambalaj atığının iadesini temin eden sistemler kurulması gerektiği için; yaşam döngüsü değerlendirmelerinin en kısa zamanda tamamlanarak tekrar kullanılabilen, geri dönüştürülebilen ve geri kazanılabilen ambalajlar arasında net bir hiyerarşi belirlenmesi gerektiği için;

Ambalaj atığını önlemenin, Üye Devletlerde bu Direktifin hedeflerine uygun olarak başlatılan girişimler dahil, uygun tedbirler almak suretiyle gerçekleştirileceği için;

Üye Devletlerin, Anlaşma çerçevesinde, çevreyle dost yöntemlerle tekrar kullanılabilecek ambalaj sistemlerinin tekrar kullanılmasını teşvik ederek bu sistemlerin çevrenin korunmasına bulunacağı katkıdan yararlanabileceği için;

Çevresel bakış açısından, geri dönüşümün, enerji ve primer hammadde tüketimini ve bertaraf edilen atık miktarını azaltması bakımından, geri kazanmanın önemli bir bölümü olduğunun kabul edilmesi gerektiği için;

Ambalaj atığını geri kazanmanın etkili yollarından biri de enerji geri kazanımı olduğu için;

Üye Devletlerin ambalaj atığının geri kazanılması ve geri dönüştürülmesi için koyduğu hedeflerin Üye Devletlerdeki farklı durumları hesaba katacak ve ticaret için engel oluşturmayıp rekabeti bozmayacak şekilde belli sınırlar dahilinde tutulması gerektiği için;

Orta vadede sonuç elde etmek ve ekonomik işleticilere, tüketicilere ve devlet yetkililerine uzun vadede gerekli perspektifi sağlamak amacıyla, yukarıda anılan hedeflere ulaşmak üzere orta vadeli bir tarih ve daha sonra belirlenecek hedefleri için de bu hedefleri önemli oranda artırmak üzere uzun vadeli bir tarih belirlenmesi gerektiği için;

Avrupa Parlamentosunun ve Konseyin, Komisyonun verdiği raporlara dayanarak, yukarıdaki hedeflere ulaşma konusunda Üye Devletlerde kazanılan deneyimleri ve

[5] OJ No C 122, 18.5.1990, p. 2
[6] OJ No L 194, 25.7.1975, p. 39. 91/156/EEC Direktifi ile değiştirilen Direktif (OJ No L 78, 26.3.1991, p. 32)

eko-balanslar gibi bilimsel araştırma ve değerlendirme tekniklerinin bulgularını incelemesi gerektiği için;

Bu hedeflerin ötesine geçen programları olan ya da olacak Üye Devletlerin, bu hedeflere ulaşma yolunda çalışmasına çevrenin korunması adına ve bu tedbirlerin iç piyasada bozulmalara yol açmaması ve diğer Üye Devletlerin bu Direktife uymalarının engellenmemesi şartıyla izin verilmesi gerektiği için;

Komisyonun bu tedbirleri gerekli doğrulamayı yaptıktan sonra teyit etmesi gerektiği için;

Diğer tarafta, bazı Üye Devletlerin buralardaki özel şartlar nedeniyle, ve standart süre içinde minimum geri kazanma hedefini, daha sonraki bir tarihe kadar da standart hedefleri sağlamaları şartıyla, daha düşük hedefleri benimsemesine izin verilebileceği için;

Ambalaj ve ambalaj atığı yönetimi için Üye Devletlerin iade etme, toplama ve geri kazanma sistemleri kurması gerektiği için; bu sistemlerin ilgili tüm tarafların katılımına açık olması, ithal ürünlere karşı ayrımcılık yapmayacak, ticareti engellemeyecek ve rekabeti bozmayacak, ve Anlaşma uyarınca ambalajın ve ambalaj atığının maksimum düzeyde geri dönmesini sağlayacak şekilde tasarlanması gerektiği için;

Ambalaja Topluluk işareti konması hususunun biraz daha incelenmesi gerektiği, ama yakın gelecekte Topluluk tarafından karara bağlanacağı için;

Ambalajın ve ambalaj atığının çevreye etkisini azaltmak, ticareti engellememek ve rekabeti bozmamak amacıyla, ambalajların tekrar kullanılabilme ve geri kazanılabilme (geri dönüştürülebilme dahil) özelliği ile ilgili temel şartların tanımlanması gerektiği için;

Ambalajda bulunan zararlı metallerin ve diğer maddelerin miktarının çevreyi etkilememek bakımından sınırlı olması gerektiği için (özellikle ambalajın yakılması sırasında emisyonlarda veya külde, ya da ambalaj çöp dolum olanına konurken özütte (liçte) bulunma olasılıkları bakımından;

Ambalaj atığının zehirlilik oranının azaltılması yönünde ilk adım olarak, bir Komite prosedürü kapsamındaki özel durumlarda Komisyon tarafından belirlenmesi gereken uygun istisnalarla, ambalaj malzemelerine zehirli ağır metallerin eklenmesinin önlenmesi ve bu maddelerin çevreye salınmamasının sağlanması gerektiği için;

Ambalaj atığını toplayıp işleyenlerin ileri düzeyde geri dönüşüm sağlaması ve sağlık ve güvenlik sorununa yol açmaktan kaçınması gerekiyorsa, bu tür atıkların kaynağında ayıklanması şart olduğu için;

Ambalaj imalatı ile ilgili şartların bu Direktif yürürlüğe girmeden önce belli bir üründe kullanılan ambalajlar için geçerli olmaması gerektiği için; ambalaj malzemesinin pazarlanmasında bir geçiş dönemi de gerekli olduğu için;

İstenen şartların tamamına uygun ambalaj malzemesinin piyasa sürülmesi ile ilgili hükmün zamanlaması belirlenirken Avrupa standartlarının uzman standardizasyon kurumu tarafından hazırlandığı gerçeğinin dikkate alınması gerektiği için; ancak, ulusal standartlara uygunluğu kanıtlamaya yarayan araçların gecikmeksizin kullanılması gerektiği için;

İstenen şartlar ve ilgili diğer hususlar hakkında Avrupa standartları hazırlamanın teşvik edilmesi gerektiği için;

Bu Direktifte belirtilen tedbirlerin alınması, geri kazanma ve geri dönüştürme kapasitelerinin ve geri dönüştürülmüş ambalaj malzemelerine ait piyasa satış noktalarının geliştirilmesini gerektirdiği için;

Geri dönüştürülmüş malzemeler ambalajlarda kullanılırken, hijyen, sağlık ve tüketici güvenliği ile ilgili hükümlere ters düşülmemesi gerektiği için;

Bu Direktifteki hedeflerin uygulanıp uygulanmadığını izlerken, ambalaj ve ambalaj atığı hakkında Topluluk çapında verilere ihtiyaç duyulduğu için;

Ambalajın ve ambalajlı ürünlerin üretimi, kullanılması, ithalatı ve dağıtımı ile ilgili herkesin ambalaj malzemesinin ne derece atığa dönüştüğü konusunda daha fazla bilgili olması ve kirleten taraf öder ilkesine göre bu kişilerin bu atığın sorumluluğunu kabul etmesi gerektiği için; bu Direktifte anılan tedbirler geliştirilip uygulanırken, mümkünse tüm tarafların bir ortak sorumluluk ruhu ile yakın işbirliği yapması gerektiği için;

Ambalaj ve ambalaj atığı yönetiminde tüketiciler önemli rol oynadığı ve kendi tutum ve davranışlarını değiştirmeleri için yeterli bilgi edinmeleri gerektiği için;

75/442/EEC nolu Direktif uyarınca yapılacak atık yönetimi planlarında ambalaj ve ambalaj atığı yönetimi ile ilgili özel bir bölüm olması halinde bu Direktif daha etkili uygulanabileceği için;

Bu Direktifteki hedeflerin daha kolay başarılabilmesi amacıyla Topluluğun ve Üye Devletlerin, yeni koruyuculuk biçimlerinden kaçınmak üzere Anlaşmadaki hükümler çerçevesinde ekonomik araçlar kullanmasının doğru olabileceği için;

28 Mart 1983 tarihli ve 83/189/EEC nolu Konsey Direktifinde teknik standartlar ve yönetmelikler[7] alanında bilgi teminine yönelik bir prosedür olmasına bakılmaksızın, Üye Devletlerin uygulamaya karar verdikleri tedbirlerin taslaklarını, uygulamaya geçmeden önce Komisyona bildirmeleri ve böylece bunların Direktife uygun olup olmadığının belirlenmesi gerektiği için;

Komisyonun bir komite prosedürü hazırlayarak, ambalaj tanıma sistemindeki bilimsel ve teknik gelişmelerin ve veritabanı sistemi ile ilgili formatların kabul edilmesini sağlaması gerektiği için;

[7] OJ No L 109, 26.4.1983, s.8. 92/400/EEC nolu (OJ No L 221, 6.8.1992, s.55) Direktifle değiştirilen Direktif

Bu Direktifin uygulanmasında karşılaşılan güçlüklerle başa çıkabilmek için alınması gereken özel tedbirlerin, mümkünse aynı komite prosedürü çerçevesinde belirlenmesi gerektiği için,

BU DİREKTİFİ KABUL ETMİŞTİR:

Madde 1

Hedefler

1. Bu Direktifin amacı ambalajın ve ambalaj atığının yönetimi ile ilgili ulusal tedbirlerin, bir tarafta bu maddelerin tüm Üye Devletlerde ve üçüncü ülkelerde çevreye herhangi bir zarar vermemesi veya bu zararın azaltılması ve çevrenin yüksek düzeyde korunması amacıyla ve diğer tarafta da iç piyasanın işlevlerinin sağlanması, ticaretin önündeki engellerin kaldırılması ve Topluluk içindeki rekabetin bozulmasının ve sınırlanmasının önlenmesi amacıyla uyumlu hale getirilmesidir.

2. Bu amaçla bu Direktifte, öncelikle ambalaj atığının ortaya çıkmasını önlemeye ve buna ilave olarak da, ambalajın tekrar kullanılmasına, geri dönüştürülmesine ve ambalaj atığının diğer metotlarla geri kazanılmasına, dolayısıyla da bu tür atıkların bertaraf edilen bölümünün azaltılmasına yönelik tedbirle yer almaktadır.

Madde 2

Kapsam

1. Bu Direktif, kullanılan malzeme ne olursa olsun, endüstride, ticarette, ofislerde, mağazalarda, servis sektöründe, evlerde ve diğer yerlerde kullanılanlar dahil Toplulukta piyasaya sürülen bütün ambalaj malzemelerini ve bütün ambalaj atıklarını kapsar.

2. Bu Direktif güvenlikle, sağlığın korunmasıyla ve ambalajlı ürünlerin hijyeniyle ilgili olanlar dahil ambalaja yönelik mevcut kalite şartlarından veya mevcut nakliye şartlarından veya tehlikeli atıklarla ilgili 12 Aralık 1991 tarihli ve 91/689/EEC nolu Konsey Direktifi[8] hükümlerinden bağımsız olmak üzere uygulanacaktır.

Madde 3

Tanımlar

Bu Direktifte:

1. ‘ambalaj’ terimi hammaddeden işlenmiş ürünlere, üreticiden kullanıcıya ya da tüketiciye kadar, ürünlerin tutulması, korunması, elden geçirilmesi, teslim edilmesi ve sunulması için kullanılan herhangi bir özellikteki herhangi bir malzemeden yapılmış tüm ürünleri ifade eder. Aynı amaçlarla kullanılan ‘depozitosuz’ kalemler de ambalaj kapsamındadır.

[8] OJ No L 377, 31.12.1991, p. 20.

‘Ambalaj’ sadece aşağıdakileri içerir:

(a) satış ambalajı ya da primer ambalaj, başka bir deyişle, satış noktasında son kullanıcıya ya da tüketiciye satılacak birimi oluşturacak şekilde yapılmış ambalaj;

(b) gruplanmış ambalaj ya da sekonder ambalaj, başka bir deyişle, satış noktasında belli sayıdaki satış birimini gruplandıracak şekilde yapılmış ambalaj. Satış birimi son kullanıcıya ya da tüketiciye bu şekilde satılabileceği gibi, bu ambalaj satış noktasında rafları doldurmanın bir yolu olarak da kullanılabilir; ürünün özeliklerini bozmadan üründen ayrılabilir;

(c) nakliye ambalajı ya da tersiyer ambalaj, başka bir deyişle, belli sayıdaki satış birimimin ya da ambalaj grubunun elden geçirilmesini ve nakliyesini kolaylaştıracak ve elle taşınmayı ve nakliye sırasındaki hasarı önleyecek şekilde yapılmış ambalaj. Nakliye ambalajı karayolu, demiryolu, denizyolu ve havayolu konteynırlarını içermez.

‘Ambalaj’ tanımı ayrıca aşağıda belirtilen kriterleri temel alır. Ek I’de listelenen kalemler bu kriterlerin uygulanmasına örnek teşkil eder.

(i) Bir ürün yukarıdaki tanımı sağlıyorsa, ürünün ayrılmaz bir parçası olmayıp o ürünü ömrü boyunca içinde bulundurmak, desteklemek veya korumak için gerekli olmaması ve tüm unsurları ile birlikte kullanılıp, tüketilip, bertaraf edilmemesi şartıyla, ambalaj malzemesinin görebileceği diğer görevlerden bağımsız olarak,.ambalaj malzemesi kabul edilir.

(ii) Satış noktasında doldurulmak üzere tasarlanan ve bu şekilde kullanılan ürünler ve satış noktasında satılan, doldurulan ya da doldurulması tasarlanan ve bu şekilde kullanılan ‘tek kullanımlık’ ürünler, ambalaj görevi görmeleri şartıyla ambalaj olarak kabul edilir.

(iii) Ambalajın komponentleri ve ambalajda bulunan yardımcı unsurlar bütünleşik oldukları ambalajın parçası kabul edilir. Bir ürüne doğrudan asılan ya da takılan ve ambalaj görevi gören yardımcı unsurlar, ürünün ayrılmaz bir parçası olmayıp tüm unsurları ile birlikte kullanılıp, tüketilip, bertaraf edilmemesi şartıyla, ambalaj kabul edilir.

Komisyon, mümkünse, Madde 21’de anılan prosedür uyarınca, Ek I’de verilen ambalaj tanımının örneklerini inceleyecek ve gerekirse gözden geçirecektir. Öncelikli olarak aşağıdaki ürünler ele alınacaktır: CD ve video kutuları, saksılar, esnek malzeme ile sarılmış tüpler ve silindirler, kendinden yapışkanlı etiketlerin çıkarma kağıdı ve ambalaj kağıdı;

2. ‘ambalaj atığı’ terimi 75/442/EEC nolu Direktifteki atık tanımı kapsamına giren, üretim artıkları hariç her tür ambalajı ve ambalaj malzemesini ifade eder;

3. ‘ambalaj atığı yönetimi’ terimi 75/442/EEC nolu Direktifte tanımlanan atıkların yönetimini ifade eder;

4. ‘önleme’ terimi aşağıdakilerin miktarının ve çevreye zararının, özellikle ‘temiz’ ürünler ve teknoloji geliştirerek azaltılmasını ifade eder:

— ambalajda ve ambalaj atığında bulunan malzeme ve maddeler,

— üretim süreci düzeyindeki ve pazarlama, dağıtma, kullanma ve yok etme aşamalarındaki ambalaj ve ambalaj atığı;

5. ‘tekrar kullanma’ terimi, yaşam döngüsü boyunca minimum sayıda rotasyon yapacak şekilde düşünülüp tasarlanmış ambalajın, tekrar dolum için piyasada bulunan yardımcı ürünler kullanılarak ya da kullanılmadan kendi amacı doğrultusunda tekrar doldurulduğu ya da tekrar kullanıldığı her tür işlemi ifade eder; tekrar kullanılan ambalajlar tekrar kullanma süresi dolduktan sonra ambalaj atığı olur;

6. ‘geri kazanma’ terimi 75/442/EEC nolu Direktife ait Ek II.B’de anlatılan işlemlerden herhangi biridir;

7. ‘geri dönüştürme’ terimi atık malzemelerin orijinal hallerine geri döndürülecek ya da, organik geri dönüşüm dahil ama enerji geri kazanımı hariç, başka amaçlarla kullanılacak biçimde üretim süreci içinde tekrar işlenmesini belirtir;

8. ‘enerji geri kazanımı’ yanabilen ambalaj atığının diğer atıklarla birlikte ya da onlardan ayrı olarak ama ısı geri kazanılacak şekilde doğrudan yakma yöntemi ile enerji üretmede kullanılmasıdır;

9. ‘organik geri dönüşüm’ terimi ambalaj atığının doğada ayrışabilen parçalarının aerobik (kompost yapma) ya da anaerobik (biyometanizasyon) yöntemleriyle kontrollü koşullar altında ve mikroorganizmalar kullanılarak işlenip kararlı organik artıklar ya da metan elde edilmesini belirtir. Çöp dolum sahasına atılma bir organik geri dönüşüm türü değildir;

10. ‘bertaraf etme’ terimi 75/442/EEC nolu Direktife ait Ek II.A’da belirtilen işlemlerden herhangi birini ifade eder;

11. ambalajla ilgili ‘ekonomik operatörler’ terimi ambalaj malzemesi tedarikçilerini, ambalaj malzemesi üreticilerini ve dönüştürücülerini, dolumcuları ve kullanıcıları, ithalatçıları, tüccarları ve distribütörleri, yetkilileri ve yasal kuruluşları belirtir;

12. ‘gönüllü anlaşma’ terimi Üye Devletteki uzman yetkililer ile ilgili ekonomik sektörler arasında imzalanan ve bu Direktifin hedeflerini sağlamak için anlaşmanın koşullarına uymak isteyen tüm taraflara açık olması gereken resmi anlaşmadır.

Madde 4

Önleme

1. Üye Devletler ambalaj atığı oluşumunun önlenmesi için madde 9 uyarınca alınan tedbirlere ek olarak, başka önleyici tedbirlerin de alınmasını sağlayacaktır.

Bu tedbirler arasında ulusal programlar, ambalajın çevresel etkisini azaltmak için üreticilere sorumluluk verme projeleri, veya önleme konusunda Üye Devletlerde başlatılan birçok girişimi bir araya getirmek ve bunlardan yararlanmak üzere tasarlanan ve ekonomik operatörlerce de uygun bulunduktan sonra benimsenen benzer tedbirler sayılabilir. Bunlar bu Direktifin Madde 1(1)'de anılan hedeflerine uygun olmalıdır.

2. Komisyon, Madde 10 uyarınca, uygun Avrupa standartlarının geliştirilmesini teşvik ederek önleme işlemlerini yaygınlaştıracaktır. Bu standartların amacı, Madde 9 ve 10 çerçevesinde, ambalajın çevreye etkisini azaltmak olacaktır.

3. Komisyon, mümkünse, temel şartların yaptırımını pekiştirecek ve tamamlayacak, ve yeni ambalajların ancak ambalajın temel işlevlerini tehlikeye atmaksızın çevresel etkisini en aza indirecek gerekli tüm tedbirler üretici tarafından alındıktan sonra piyasaya sürülmesini sağlayacak tedbirler için öneriler sunacaktır.

Madde 5

Üye Devletler çevreye zarar vermeden tekrar kullanılabilecek olan ambalaj sistemlerinin Anlaşma çerçevesinde tekrar kullanılmasını teşvik eder.

Madde 6

Geri kazanma ve geri dönüştürme

1. Bu Direktifin hedeflerini sağlamak için, Üye Devletler kendi bölgelerinin tamamında aşağıdaki hedeflere ulaşmak için gereken tedbirleri alacaktır:

(a) ambalaj atığının ağırlıkça en az %50'si ve en çok %65'i en geç 30 Haziran 2001 tarihine kadar geri kazanılacak ya da atık yakma tesislerinde yakılarak enerji geri kazanılacak;

(b) ambalaj atığının ağırlıkça en az %60'ı en geç 31 Aralık 2008 tarihine kadar geri kazanılacak ya da atık yakma tesislerinde yakılarak enerji geri kazanılacak;

(c) ambalaj atığında bulunan toplam ambalaj malzemesinin ağırlıkça en az %25'i ve en çok %45'i en geç 30 Haziran 2001 tarihine kadar, her ambalaj malzemesinin ağırlığının en az %15'i oranında geri dönüştürülecek;

(d) ambalaj atığının ağırlıkça en az %55'i ve en çok %80'i en geç 31 Aralık 2008 tarihine kadar geri dönüştürülecek;

(e) ambalaj atığında bulunan malzemeler için aşağıdaki minimum geri dönüşüm hedefleri en geç 31 Aralık 2008 tarihine kadar sağlanacak:

(i) cam için ağırlıkça %60;

(ii) kağıt ve mukavva için ağırlıkça %60;

(iii) metaller için ağırlıkça %50;

(iv) sadece geri dönüşümle tekrar plastik olan plastik malzemeler için ağırlıkça %22,5;

(v) ahşap için ağırlıkça %15.

2. (EEC) No 259/93[9], (EC) No 1420/1999[10] Konsey Yönetmelikleri ve (EC) No 1547/1999 Komisyon Yönetmeliği[11] uyarınca Topluluktan ihraç edilen ambalaj atığı, geri kazanma ve/veya geri dönüştürme işlemlerinin konuyla ilgili Topluluk yasalarında anlatılanlara çok benzeyen koşullar altında yapıldığına dair sağlam kanıtlar varsa, sadece 1. paragraftaki yükümlülüklerin ve hedeflerin sağlanması amaçlı olacak.

3. Üye Devletler, mümkünse, çevresel nedenlerle ve maliyet-fayda nedenleriyle malzeme geri dönüştürme işlemine tercih edilen hallerde, enerji geri kazanımı teşvik edecektir. Bunun için ulusal geri dönüşüm ve geri kazanım hedefleri arasında yeterli marj bırakılmalıdır.

4. Üye Devletler, mümkünse, geri dönüşümlü ambalaj atığından elde edilen malzemelerin ambalaj ve başka ürün imalatında kullanılmasını teşvik etmek için:

(a) bu ürünlerin piyasa koşullarını iyileştirecek;

(b) bu ürünlerin kullanılmasını önleyen mevcut yönetmelikleri gözden geçirecektir.

5. En geç 31 Aralık 2007 tarihine kadar Avrupa Parlamentosu ve Konseyi, Komisyonun önerisi üzerine ve oy çokluğuyla hareket ederek, ve Üye Devletlerin 1. paragrafta belirtilen hedeflere ulaşmaya çalışırken kazandığı deneyimlere ve yaşam döngüsü değerlendirmesi ve maliyet-fayda analizi gibi bilimsel araştırma ve değerlendirme tekniklerinin sonuçlarına dayanarak, 2009 ile 2014 arasındaki üçüncü beş yıllık aşama için hedef belirleyecektir.

Bu süreç beş yılda bir tekrarlanacaktır.

6. 1. paragrafta anılan tedbirler ve hedefler Üye Devletler tarafından yayınlanacak, kamuya ve ekonomik operatörlere açık bir bilgilendirme kampanyasına konu edilecektir.

7. Yunanistan, İrlanda ve Portekiz, kendi özel durumları nedeniyle, başka bir deyişle, sırasıyla çok sayıda küçük ada içermeleri, kırsal kesimlerin ve dağlık alanların bulunması ve ambalaj tüketimi seviyesinin düşük olması nedeniyle şu kararları almıştır:

(a) en geç 30 Haziran 2001 tarihine kadar, paragraf 1(a) ve (c)'de belirtilenlerden daha düşük hedefler sağlanacak, ama geri kazanma ya da atık yakma tesislerinde yakarak enerji geri kazanma konusunda en az %25 hedef tutturulacak;

[9] OJ L 30, 6.2.1993, p. 1. (EC) No 2557/2001 (OJ L 349, 31.12.2001, p. 1) Komisyon Yönetmeliği ile değiştirilen Yönetmelik.
[10] OJ L 166, 1.7.1999, p. 6. (EC) No 2118/2003 (OJ L 318, 3.12.2003, p. 5) Komisyon Yönetmeliği ile değiştirilen Yönetmelik.
[11] OJ L 185, 17.7.1999, p. 1. (EC) No 2118/2003 Yönetmeliği ile değiştirilen Yönetmelik.

(b) aynı zamanda paragraf 1(a) ve (c)'deki hedeflerin sağlanması sonraki bir tarihe ertelenecek, ancak bu tarih 31 Aralık 2005'ten geç olmayacak;

(c) paragraf 1(b), (d) ve (e)'de belirtilen hedeflerin sağlanması kendi tercih ettikleri bir tarihe kadar ertelenecek, ama bu tarih 31 Aralık 2011'den geç olmayacak.

8. Komisyon en kısa zamanda ve 30 Haziran 2005 tarihinden geç olmamak şartıyla, bu Direktifin uygulanmasında kaydedilen ilerleme ve bunun hem çevreye hem de iç piyasanın işlemesine etkisi ile ilgili bir rapor hazırlayarak Avrupa Parlamentosuna ve Konseye sunacak. Bu raporda her Üye Devletin kendine özgü koşulları dikkate alınacak. Raporda aşağıdakiler kapsanacak:

(a) temel şartların etkinliğinin, uygulamasının ve yaptırımının değerlendirmesi;

(b) ambalajın temel işlevlerini tehlikeye atmadan çevreye etkisini mümkün olduğu kadar azaltacak indirecek ilave önleyici tedbirlerin alınması;

(c) ambalaj atığının daha kolay ve daha etkin biçimde önlenebilmesi için bir ambalaj çevre göstergesinin geliştirilmesi;

(d) ambalaj atığını önleme planları;

(e) tekrar kullanmanın teşvik edilmesi ve özellikle de, tekrar kullanma ve geri dönüştürme maliyet ve faydalarının karşılaştırılması;

(f) üreticinin sorumluluğu ve bunun mali tarafı;

(g) ambalajdaki ağır metallerin ve diğer tehlikeli maddelerin 2010 yılına kadar daha da azaltılması ve mümkünse yavaş yavaş yok edilmesi.

Bu raporun yanında, bu Direktifteki ilgili hükümlerin revizyonu hakkında olup o tarihe kadar sunulmamış olan öneriler de sunulacaktır.

9. Bu raporda paragraf 8'deki hususlar ve ilgili diğer hususlar Altıncı Çevresel Eylem Programının çeşitli unsurları çerçevesinde ve özellikle de geri dönüşüm hakkındaki tematik strateji ve kaynakların sürdürülebilir kullanılması hakkındaki tematik strateji çerçevesinde ele alınacaktır.

Komisyon ve Üye Devletler, mümkünse, 8(b), (c), (d), (e) ve (f) maddeleri ve diğer önleme araçları ile ilgili çalışmaları ve pilot projeleri teşvik edecektir.

10. Paragraf 1'deki maksimum hedeflerin ötesine geçen programları olan ya da olacak ve bu amaçla geri dönüştürme ve geri kazanma için gereken kapasiteyi temin eden Üye Devletlerin, bu hedeflere ulaşma yolunda çalışmasına, çevrenin korunması adına ve bu tedbirlerin iç piyasada bozulmalara yol açmaması ve diğer Üye Devletlerin bu Direktife uymalarının engellenmemesi şartıyla, izin verilecektir. Üye Devletler bu tedbirleri Komisyona bildirecektir. Komisyon bu tedbirlerin yukarıda anlatılan hususlarla tutarlı olduğunu, keyfi bir ayrımcılık aracı ya da Üye Devletlerin arasındaki ticarete konan gizli bir engel oluşturmadığını Üye Devletlerle beraber doğruladıktan sonra, bunları teyit edecektir.

Madde 7

İade, toplama ve geri kazanma sistemleri

1. Üye Devletler aşağıdaki görevleri görecek sistemlerin kurulmasını sağlamak için gereken tedbirleri alacaktır:

(a) kullanılmış ambalajın ve/veya ambalaj atığının tüketiciden, diğer son kullanıcılardan ya da atık akışından alınarak veya toplanarak en uygun atık yönetimi alternatiflerine kanalize edilmesi;

(b) bu Direktifte yer alan hedefleri sağlamak amacıyla, toplanan ambalajın ve/veya ambalaj atığının tekrar kullanılması veya geri dönüşüm de dahil olmak üzere geri kazanılması.

Bu sistemlere söz konusu sektörlerdeki ekonomik operatörler ve uzman devlet yetkilileri de katılabilir. Bunlar sistemlere giriş için empoze edilen detaylı düzenlemeler ve tarifeler gibi ayrımcılıkların olmadığı koşullar altında, ithal ürünler için de geçerlidir ve ticarete engele oluşturmayacak ya da rekabeti bozmayacak şekilde Anlaşmaya uygun olarak tasarlanacaktır.

2. Paragraf 1'de anılan tedbirler her tür ambalajı ve ambalaj atığını kapsayan bir politika ile ele alınacak ve burada özellikle çevre ve tüketici sağlığını, güvenliği ve hijyeni korumaya; kaliteyi korumaya; ambalajlı ürünlerin ve kullanılan malzemelerin orijinalliğine ve teknik özelliklerine; ve endüstriyel ve ticari mülkiyet haklarını korumaya yönelik şartlar hesaba katılacaktır.

Madde 8

İşaretleme ve tanıma sistemi

1. Konsey, Anlaşmada yer alan şartlar çerçevesinde, bu Direktifin yürürlüğe girmesinden itibaren en fazla iki yıl içinde ambalajların işaretlemesi ile ilgili karara varacaktır.

2. Toplama, tekrar kullanma ve geri dönüşüm dahil geri kazanma işlemlerini kolaylaştırmak amacıyla, ambalajın söz konusu endüstride tanınması ve sınıflandırılması için, ambalaj üzerinde 97/129/EC nolu Komisyon Kararına[12] göre malzemenin özelliği ile ilgili bilgi olacaktır.

3. Ambalajın üzerinde veya etiketin üzerinde gerekli işaretler olacaktır. Bunlar kolayca görülecek ve okunaklı olacaktır.
Bu işaretler dayanıklı ve kalıcı olacak, ambalaj açıldığı zaman da bozulmayacaktır.

Madde 9

Temel şartlar

[12] OJ L 50, 20.2.1997, s. 28

1. Üye Devletler bu Direktifin yürürlüğe girmesinden itibaren üç yıl içinde, sadece bu Direktifte ve buna ait Ek II'de belirtilen temel şartların tamamına uyan ambalajın piyasaya sürülmesini sağlayacaktır.

2. Üye Devletler, aşağıdakilere uygun olan ambalajlarla ilgili olarak Madde 22(1)'de belirtilen tarihten itibaren bu Direktifte ve buna ait Ek II'de belirtilen temel şartların tümüne uyacaktır:

(a) referans numaraları *Avrupa Toplulukları Resmi Gazetesi*'nde yayınlanan uyumlulaştırılmış ilgili standartlar. Üye Devletler bu uyumlulaştırılmış standartların sırasını değiştiren ulusal standartların referans numaralarını yayınlayacaktır;

(b) kapsadıkları alana ait uyumlulaştırılmış standart olmaması şartıyla, paragraf 3'te anılan ilgili ulusal standartlar.

3. Üye Devletler paragraf 2(b)'de anılan ve bu Maddede belirtilen şartlara uyduğuna inandıkları kendi ulusal standartlarının metnini Komisyona bildirecektir. Komisyon bu metinleri hemen diğer Üye Devletlere iletecektir.

Üye Devletler bu standartların referanslarını yayınlayacaktır. Komisyon bunların *Avrupa Toplulukları Resmi Gazetesi*'nde yayınlanmasını sağlayacaktır.

4. Bir Üye Devlet ya da Komisyon paragraf 2'de anılan standartların paragraf 1'de belirtilen temel şartlara tam olarak uygun olmadığını düşünüyorsa, Komisyon ya da söz konusu Üye Devlet bu konuyu 83/189/EEC nolu Direktif uyarınca kurulan Komiteye götürerek bunun gerekçelerini de bildirecektir. Bu Komite gecikmeden fikir bildirecektir.

Komitenin fikri ışığında, Komisyon Üye Devletlere bu standartların paragraf 2 ve 3'te anılan yayınlardan çekilmesi gerekip gerekmediğini bildirecektir.

Madde 10

Standardizasyon

Komisyon, mümkünse, Ek II'de anılan temel şartlarla ilgili Avrupa standartları hazırlanmasını teşvik edecektir.

Komisyon özellikle aşağıdaki konularla ilgili Avrupa standartları hazırlanmasını teşvik edecektir:

— ambalajın yaşam döngüsü analizine ait kriterler ve metodolojiler,

— ambalajda ağır metallerin ve diğer tehlikeli maddelerin varlığını ve bunların ambalajdan ve ambalaj atıklarından çevreye salıverilmesini ölçme ve doğrulama metotları,

— uygun ambalaj türleri için ambalajda bulunacak minimum geri dönüştürülmüş malzeme miktarının kriterleri,

— geri dönüştürme metotlarının kriterleri,

— kompost metotlarının ve üretilen kompostun kriterleri,

— ambalajın işaretlenmesinin kriterleri.

Madde 11

Ambalajda bulunan ağır metallerin konsantrasyon seviyeleri

1. Üye Devletler ambalajda ya da ambalaj komponentlerinde bulunan kurşun, kadmiyum, cıva ve altı değerlikli kromun konsantrasyon seviyeleri toplamının aşağıdaki sınırları aşmamasını sağlayacaktır:

— Madde 22 (i)'de belirtilen tarihten iki yıl sonra ağırlıkça 600 ppm;

— Madde 22 (i)'de belirtilen tarihten üç yıl sonra ağırlıkça 250 ppm;

— Madde 22 (i)'de belirtilen tarihten beş yıl sonra ağırlıkça 100 ppm.

2. Paragraf 1'de belirtilen konsantrasyon seviyeleri, 69/493/EEC nolu Direktifte[13] tanımlandığı üzere tamamen kurşunlu kristal camdan yapılan ambalaj için geçerli değildir.

3. Komisyon, Madde 21'de belirtilen prosedür uyarınca:

— yukarıdaki konsantrasyon seviyelerinin geri dönüştürülmüş malzemeler ve kapalı ve kontrollü bir zincir içinde bulunan ürün devreleri için geçerli olmayacağı koşulları,

— 1. paragrafın üçüncü bölümünde belirtilen şarttan muaf olan ambalaj türlerini belirler.

Madde 12

Bilgi sistemleri

1. Üye Devletler, ambalaj ve ambalaj atığı ile ilgili veritabanlarının olmadığı hallerde bunların uyumlulaştırılmış biçimde kurulması ve böylece Üye Devletlerin ve Komisyonun bu Direktifte belirtilen hedeflerin uygulanmasını izleyebilmesi için gereken tedbirleri alacaktır.

2. Bu amaçla, veritabanlarında özellikle Üye Devletleri seviyesindeki ambalaj ve ambalaj atığı akışlarının büyüklüğü, özellikleri ve gelişimi ile ilgili bilgiler olacaktır (ambalaj malzemelerinin ve bunların imalatında kullanılan bileşenlerin toksik ya da tehlikeli özellikleri hakkındaki bilgiler dahil).

3. Hazırlanan verilerin özelliklerini ve sunumunu uyumlulaştırmak ve Üye Devletlerin verilerini de uygun hale getirmek için, Üye Devletler kendi verilerini

[13] OJ No L 326, 29.12.1969, p. 36.

Komisyonun bu Direktifin yürürlük tarihinden itibaren bir yıl içinde Ek III'ü temel alarak benimseyeceği formatlarla ve Madde 21'de belirtilen prosedüre uygun olarak Komisyona sunacaktır.

4. Üye Devletler küçük ve orta boy firmaların detaylı veri temininde karşılaştığı sorunları da hesaba katacaktır.

5. Elde edilen veriler Madde 17'de anılan ulusal raporlarla duyurulacak ve sonraki raporlarla da güncellenecektir.

6. Üye Devletler ilgili tüm ekonomik operatörlerden kendi sektörleri ile ilgili olarak bu madde uyarınca istenen güvenilir verileri yetkililere temin etmesini isteyecektir.

Madde 13

Ambalaj kullanıcıları için bilgiler

Üye Devletler Madde 22 (1)'de belirtilen tarihten itibaren iki yıl içinde, tüketiciler başta olmak üzere ambalaj kullanıcılarının aşağıdakiler hakkında gerekli bilgileri alması için tedbir alacaktır:

— kullanabilecekleri iade, toplama ve geri kazanma sistemleri,

— ambalajı ve ambalaj atığını tekrar kullanma, geri kazanma ve geri dönüştürmede onlara düşen görevler,

— piyasadaki ambalajlarda bulanan işaretlerin anlamı,

— Madde 14'te anılan ambalaj ve ambalaj atığına yönelik yönetim planlarının ilgili unsurları.

Üye Devletler ayrıca tüketiciyi bilgilendirme ve bilinçlendirme kampanyalarını da yaygınlaştıracaktır.

Madde 14

Yönetim Planları

Üye Devletler bu Direktifte belirtilen hedefler ve tedbirler üzerinde çalışırken, 75/442/EEC nolu Direktifin 17. maddesi uyarınca gereken atık yönetimi planlarına ambalaj ve ambalaj atığı yönetimi ile ilgili olup Madde 4 ve 5 çerçevesinde alınan önlemleri de içeren özel bir bölüm koyacaktır.

Madde 15

Ekonomik araçlar

Anlaşmanın ilgili hükümlerinden yola çıkan Konsey, bu Direktifte belirtilen hedeflerin uygulanmasını teşvik edecek ekonomi araçlarını benimsemiştir. Böyle tedbirler yoksa, Üye Devletler Topluluğun çevre politikasını belirleyen ilkeler ve

kirleten taraf öder ilkesi ve Anlaşmadan kaynaklanan yükümlülükler uyarınca bu hedefleri uygulamaya yönelik tedbirleri benimseyebilir.

Madde 16

Duyurular

1. 83/189/EEC nolu Direktiften bağımsız olmak üzere, bu tedbirler benimsenmeden önce, Üye Devletler bu Direktif çerçevesinde almayı düşündüğü, mali tedbirler dışında kalan ancak mali tedbirlerin uyulmasını teşvik ettiği teknik spesifikasyonları içeren tedbirlerin taslaklarını Komisyona gönderecek ve Komisyon da bunları, yukarıdaki Direktifte yer alan prosedürü izleyerek mevcut hükümlerin ışığında inceleyecektir.

2. Eğer önerilen tedbir 83/189/EEC nolu Direktife göre teknik bir konu ise, söz konusu Üye Devlet bu Direktifte anlatılan duyuru prosedürlerini izleyerek bu duyurunun 83/189/EEC nolu Direktif için de geçerli olduğunu bildirebilir.

Madde 17

Bildirme yükümlülüğü

Üye Devletler bu Direktifin uygulanması hakkında, 23 Aralık 1991 tarihli ve 91/692/EEC nolu Konsey Direktifinin çevreyle ilgili bazı Direktiflerin uygulanması hakkındaki raporların standartlaştırılmasını ve rasyonelleştirilmesini anlatan 5. Maddesi uyarınca Komisyona rapor verecektir[14]. İlk rapor 1995 ile 1997 arasındaki dönemi kapsayacaktır.

Madde 18

Piyasaya sürme özgürlüğü

Üye Devletler bu Direktifteki hükümlere uygun olan ambalajın kendi bölgelerinde piyasaya sürülmesini engellemeyecektir.

Madde 19

Bilimsel ve teknik gelişmelere ayak uydurma

Tanıma sistemini (Madde 8(2)'de ve Madde 10, ikinci paragraf, son bölümde anıldığı gibi), veritabanı sistemi ile ilgili formatları (Madde 12(3)'te ve Ek III'te anıldığı gibi) ve ambalajın tanımı ile ilgili açıklayıcı örnekleri (Ek I'de anıldığı gibi) bilimsel ve teknik gelişmelere uyarlamak için gereken değişiklikler Madde 21(2)'de anılan prosedüre göre benimsenecektir.

Madde 20

Özel tedbirler

[14] OJ No L 377, 31.12.1991, p. 48.

1. Komisyon, Madde 21'de anılan prosedür çerçevesinde, bu Direktifteki hükümlerin özellikle Avrupa Birliğinde çok küçük miktarlarda (ağırlıkça yaklaşık %0.1 oranında) piyasaya sürülen atıl ambalaj malzemelerine, tıbbi cihazlara ve farmasotik ürünlere ait primer ambalajlara, küçük ambalajlara ve lüks ambalajlara uygulanmasında karşılaşılan zorluklarla başa çıkmak için gereken teknik tedbirleri belirleyecektir.

2. Komisyon, gerekirse alınacak diğer tedbirlerle ilgili bir raporu bir öneri eşliğinde Avrupa Parlamentosuna ve Konseye sunacaktır.

Madde 21

Komite prosedürü

1. Komisyona bir komite yardımcı olacaktır.

2. Bu paragrafa referans verilen hallerde, 1999/468/EC nolu Kararın[15] 5. ve 7. Maddeleri aynı Kararın 7. Maddesindeki hükümlerle ilgili olarak geçerli olacaktır.

1999/468/EC nolu Kararın 5(6) Maddesinde belirtilen süre üç ay olarak tespit edilecektir.

3. Komite kendi prosedür kurallarını benimseyecektir.

Madde 22

Ulusal yasada uygulama

1. Üye Devletler bu Direktife uymak için gereken yasa, yönetmelik ve idari hükümleri 30 Haziran 1996 tarihinden önce yürürlüğe koyacaktır. Komisyona da bu konuda hemen bilgi verilecektir.

2. Üye Devletlerce benimsenen bu tedbirlerde bu Direktife referans verilecek ya da tedbirlerin resmi olarak yayınlanması halinde referans bildirilecektir. Bu referansın verilmesi ile ilgili metotlar Üye Devletlerce belirlenecektir.

3. Ayrıca, Üye Devletler bu Direktif kapsamında benimsenen mevcut bütün yasa, yönetmelik ve idari hükümleri Komisyona bildirecektir.

3a. Madde 6'da yer alan hedeflere ulaşılması şartıyla, Üye Devletler Madde 7'deki hükümlerin yerine uzman yetkililer ile söz konusu ekonomik sektörler arasında yapılan anlaşmaları koyabilir.

Bu anlaşmalar aşağıdaki şartları sağlamalıdır:

(a) anlaşmalar uygulanabilir olacaktır;

(b) anlaşmalarda her hedef bir son tarih ile beraber anılacaktır;

[15] OJ L 184, 17.7.1999, s. 23

(c) anlaşmalar ulusal resmi gazetede ya da halkın okuyabildiği resmi bir dokümanda yayınlanacak ve Komisyona iletilecektir;

(d) elde edilen sonuçlar düzenli olarak izlenecek, yetkililere ve Komisyona bildirilecek ve anlaşmada belirtilen koşullar çerçevesinde hakla duyurulacaktır;

(e) yetkililer anlaşma kapsamında kaydedilen ilerlemeyi inceleyecektir;

(f) anlaşmaya uyulmaması halinde, Üye Devletler bu Direktifin ilgili hükümlerini yasal, düzenleyici veya idari tedbirlerle uygulayacaktır.

4. Ambalajın imalatı ile ilgili şartlar bu Direktifin geçerlilik tarihinden önce belli bir üründe kullanılan ambalaj için geçerli olmayacaktır.

5. Üye Devletler, bu Direktifin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren beş yılı aşmayacak bir süre boyunca, bu tarihten önce üretilen ve kendi ulusal yasalarına uygun olan ambalajın piyasaya sürülmesine izin verecektir.

Madde 23

85/339/EEC nolu Direktif Madde 22(1)'de belirtilen tarihten itibaren iptal edilmiştir.

Madde 24

Bu Direktif *Avrupa Toplulukları Resmi Gazetesi*nde yayınlandığı tarihte yürürlüğe girecektir.

Madde 25

Bu Direktifte Üye Devletlere hitap edilmektedir.

EK I

MADDE 3(1)'DE ANILAN KRİTERLERLE İLGİLİ AÇIKLAYICI ÖRNEKLER

(i) kriteri için açıklayıcı örnekler

Ambalaj

Şeker kutuları
CD kutusuna sarılmış film

Ambalaj değil

Ömrü boyunca bitki ile beraber olacak saksı
Alet kutusu
Çay poşetleri
Peynirin etrafındaki balmumu tabakası
Sucuk derisi

(ii) kriteri için açıklayıcı örnekler

Satış noktasında doldurulmak üzere tasarlanan ve bu şekilde kullanılan ambalaj

Kağıt ya da plastik poşet
Tek kullanımlık tabak ve bardaklar
Yapışkan film
Sandviç torbaları
Alüminyum folyo

Ambalaj değil

Karıştırıcı
Tek kullanımlık çatal kaşık

(iii) kriteri için açıklayıcı örnekler

Ambalaj

Doğrudan ürüne asılan ya da takılan etiketler

Ambalaj parçası

Kap kapağının bir kısmını oluşturan rimel fırçası
Başka bir ambalaja takılan yapışkan etiketler
Tel zımbalar
Plastik gömlekler
Deterjanlarda kap kapağının bir kısmını oluşturan ve doz ölçmede kullanılan araçlar.

EK II

AMBALAJIN BİLEŞİMİ VE TEKRAR KULLANILMA VE GERİ DÖNÜŞÜM DAHİL GERİ KAZANILMA ÖZELLİĞİ İLE İLGİ TEMEL ŞARTLAR

1. **Ambalajın imalatı ve bileşimi hakkındaki şartlar**

— Ambalaj üretilirken, paketlenen ürün için ve tüketici için gerekli güvenlik, hijyen ve kabul düzeyini sağlamaya yeterli olandan fazla hacim ve ağırlıkta ambalaj kullanılmayacaktır.
— Ambalaj tasarlanır, üretilir ve satılırken, tekrar kullanılmasını veya geri dönüşüm dahil geri kazanılmasını sağlamaya ve bertaraf edilen ambalaj atığının ya da ambalaj atığı yönetimi işlemlerinden kalan artıkların çevreye zarar vermemesine dikkat edilecektir.
— Ambalaj imal edilirken ambalaj malzemesinde veya ambalaj komponentlerinde yer alan zehirli veya başka şekilde tehlikeli madde ve malzemelerin, yakılan ya da çöp dolum sahasına atılan ambalajdan, yönetim işlemleri artıklarından veya ambalaj atığından çıkan emisyon, kül ve liçteki varlığının azaltılmasına dikkat edilecektir.

2. **Ambalajın tekrar kullanılma özelliği hakkındaki**

Aşağıdaki şartlar aynı anda sağlanmalıdır:

— ambalajın fiziksel özellikleri ve karakteristikleri normal kullanım koşulları altında birkaç kez kullanılmaya izin verecek şekilde olmalıdır,
— kullanılmış ambalajın, işgücü ile ilgili sağlık ve güvenlik şartlarını sağlamak üzere işlenmesi olasılığı,
— tekrar kullanılamayıp atık haline gelen geri dönüştürülebilen ambalaj ile ilgili şartların sağlanması.

3. **Ambalajın geri kazanılma özelliği hakkındaki şartlar**

(a) *Malzeme geri dönüşümü yoluyla geri kazanılabilen ambalaj*

Ambalaj imal edilirken kullanılan malzemelerin ağırlıkça belli bir yüzdesinin, Topluluktaki geçerli standartlar uyarınca, satılabilen ürünler biçiminde geri dönüştürülebilmesine dikkat edilmelidir.
Bu yüzde, ambalajın yapıldığı malzemenin türüne göre belirlenir.

(b) *Enerji geri kazanımı biçiminde geri kazanılabilen ambalaj*

Enerjiyi geri kazanma amacıyla işlenen ambalaj atığının alt kalori değeri, enerji geri kazanımının en uygun düzeyde olması için minimum olacaktır.

(c) *Kompost biçiminde geri kazanılabilen ambalaj*

Kompost yapılmak üzere işlenen ambalaj atığı doğada ayrışabilen özellikte olacak ve içinde bulunduğu ayrı toplama işlemini ya da kompost yapma sürecini ya da faaliyetini engellemeyecektir.

(d) *Doğada ayrışabilen ambalaj*

Doğada ayrışabilen ambalaj atığı fiziksel, kimyasal, termal ya da biyolojik ayrışma işleminden geçtikten sonra bitmiş kompostun büyük bölümünün sonunda karbon dioksit, biyo kütle ve su haline gelebileceği özellikte olacaktır.

EK III

ÜYE DEVLETLERİN AMBALAJ VE AMBALAJ ATIĞI HAKKINDAKİ VERİTABANLARINDA BULUNMASI GEREKEN VERİLER (TABLO 1 - 4'E GÖRE)

1. Primer, sekonder ve tersiyer ambalaj için:

(a) her genel malzeme kategorisinde, ülke içinde tüketilen ambalaj miktarı (üretilen + ithal edilen − ihraç edilen) (Tablo 1);

(b) tekrar kullanılan miktarlar (Tablo 2).

2. Evsel ve evsel olmayan ambalaj atığı için:

(a) her genel malzeme kategorisinde, ülke içinde geri kazanılan ve bertaraf edilen miktarlar (üretilen + ithal edilen − ihraç edilen) (Tablo 3);

(b) her genel malzeme kategorisinde geri dönüştürülen miktarlar ve geri kazanılan miktarlar (Tablo 4).

TABLO 1

Ulusal sınırlar içinde tüketilen ambalaj miktarı (primer, sekonder ve tersiyer)

	Üretilen tonaj	- İhraç edilen tonaj	+ İthal edilen tonaj	= Toplam
Cam				
Plastik				
Kağıt/mukavva (kompozit dahil)				
Metal				
Ahşap				
Diğer				
Toplam				

TABLO 2

Ulusal sınırlar içinde tekrar kullanılan ambalaj miktarı (primer, sekonder ve tersiyer)

	Tüketilen ambalaj miktarı	Tekrar kullanılan ambalaj	
		tonaj	Yüzde
Cam			
Plastik			
Kağıt/mukavva (kompozit dahil)			
Metal			
Ahşap			
Diğer			
Toplam			

TABLO 3

Ulusal sınırlar içinde geri kazanılan ve bertaraf edilen ambalaj miktarı

	Üretilen atık tonajı	- İhraç edilen atık tonajı	+ İthal edilen atık tonajı	= Toplam
Evsel atık				
Cam ambalaj				
Plastik ambalaj				
Kağıt/mukavva ambalaj				
Mukavva kompozit ambalaj				
Metal ambalaj				
Ahşap ambalaj				
Toplam evsel ambalaj atığı				
Evsel olmayan atık				
Cam ambalaj				
Plastik ambalaj				
Kağıt/mukavva ambalaj				
Mukavva kompozit ambalaj				
Metal ambalaj				
Ahşap ambalaj				
Toplam evsel olmayan ambalaj atığı				

TABLO 4

Ulusal sınırlar içinde geri dönüştürülen ya da geri kazanılan ambalaj atığı miktarı

	Geri kazanılan ve bertaraf edilen toplam tonaj	Geri dönüştürülen miktar		Geri kazanılan miktar	
		tonaj	yüzde	tonaj	Yüzde
Evsel atık					
Cam ambalaj					
Plastik ambalaj					
Kağıt/mukavva ambalaj					
Mukavva kompozit ambalaj					
Metal ambalaj					
Ahşap ambalaj					
Toplam evsel ambalaj atığı					
Evsel olmayan atık					
Cam ambalaj					
Plastik ambalaj					
Kağıt/mukavva ambalaj					
Mukavva kompozit ambalaj					
Metal ambalaj					
Ahşap ambalaj					
Toplam evsel olmayan ambalaj atığı					